

Schulden in rekening-courant van een natuurlijk persoon ten aanzien van zijn vennootschap / rechtspraak

Het opnemen van een vordering in rekening-courant van een natuurlijk persoon (aandeelhouder en/of bedrijfsleider) ten aanzien van zijn vennootschap kan aanleiding geven tot verschillende belastingvragen. In dit kader bespreken wij twee vragen, met name:

- Kan het opnemen van een bedrag via een rekening-courant gelijkgesteld worden aan het lenen van een geldsom en met een voorschot in de zin van artikel 18 van het Wetboek van Inkomstenbelasting? Meer in het bijzonder, in het geval dat een natuurlijk persoon een goed verkoopt aan zijn vennootschap (overeenstemming met de wettelijke formaliteiten – hoofdzakelijk een belangenconflict – eventueel een quasi-inbreng), zonder dat de vennootschap de koopsom onmiddellijk betaald, kan een dergelijke verrichting beschouwd worden als een voorschot van de bestuurder aan zijn vennootschap, met bijkomend een herkwalificatie van de betaalde interesten op dit voorschot in een dividend voor wat betreft het gedeelte boven het bedrag van de belaste reserves en het gestort kapitaal van de vennootschap?

De fiscale administratie is de mening toegedaan dat bovenvermelde (her)kwalificatie mogelijk is. Echter, de rechtspraak is eerder geneigd om negatief te antwoorden op bovenvermelde vraag en dit in lijn met het arrest van 4 september 2009 van het Hof van Cassatie (zie onder meer het vonnis van 30 november 2011 van de rechtbank van eerste aanleg te Luik).

- Kan een vennootschap op een schuld in rekening-courant dezelfde referentierentevoeten toepassen als dewelke voorzien worden door de wet in het omgekeerde geval (vorderingen in rekening-courant; zie hierboven)?

Bij vonnis van 6 december 2012 heeft de rechtbank van eerste aanleg te Bergen positief geantwoord op bovenvermelde vraag (vrije vertaling): *“Het geval van een vordering in rekening-courant is economisch gezien identiek aan dat van een schuld in rekening-courant in hoofde van de vennootschap. Wat in een bepaalde richting geldt, dient ook te gelden in de tegengestelde richting”*. Dit vonnis is in strijd met het ‘vast’ standpunt van de fiscale administratie. De fiscale administratie aanvaardt in het algemeen enkel lagere rentevoeten voor vorderingen in rekening-courant. Wellicht zal de fiscale administratie beroep aantekenen tegen bovenvermeld vonnis en is bijgevolg het laatste woord hierover nog niet gezegd.